

1. Mi-kor lá - tom e - ge - i - det,

A - mit uj - ja - id for - mál - tak,

S on-nan fény - lő te - kin - te - ted,

Hold- és csil-lag-fény-for - má - ban,

2. Akkor kérdek: Mi az ember,
Hogy még rá is vagyon gondod,
Hogy nézel rá türelemmel,
Fiát is fiadnak mondd.
3. Hogy kevéssel tetted őket
Kevesebbé önmagadnál,
Szerzel nekik dicsőséget:
Egy fény sugarat koszorúdnál;
4. Juhokat és mindenféle
Barmot lábunkhoz helyeztél,
Rejtse ég vagy tenger mélye,
Minket rajtuk úrrá tettél.
5. Mikor látom egeidet,
Akkor kérdek: Mi az ember?!
Urunk, szentelt neveidet
Énekeljük tiszta hittel.